

Varför inte låta de kloka och snälla vara föredömen?

Duktiga flickors revansch

Birgitta Ohlsson

Forum bokförlag

Birgitta Ohlsson är känd som en kraftfull och enagerad debattör, feminist och liberal. Nu har hon skrivit en bok om sitt liv, från uppväxten utanför Linköping till EU-minister. Som barn var hon blyg och tystlåten. I skolan duktig och ambitiös.

Hon har presenterat sin bok som en ledarskaps- och debattbok. Hennes ambition är att, med sig själv som exempel, lyfta fram duktiga flickor. "Vi ska hylla de duktiga flickorna som föredömen" säger hon. Och se till att de hamnar i resultatfokuserade branscher. Och vi ska se till att vi har makt, över vår utbildning, över vår karriär, familj och pengar.

Hon presenterar tio budord förför duktiga flickor. Här finns tankvärdheter som att du inte ska curla karlar, inte känna skuld och inte låta din bakgrund avgöra din framtid.

Jag gillar Birgitta Ohlsson som debattör, för hennes oräddhet och starka feministiska fokus. Men bokens starka ensidiga fokus på duktighet kan jag inte riktigt förlika mig med.

Jag kan gå med på att vi ska hylla flickor, men inte bara de duktiga utan alla flickor, som lever så gott de kan, kämpar och gör sitt bästa. Och jag känner mig tveksam till varför just de duktiga ska vara föredömen. Varför inte de kloka, snälla, modiga, ansvarsfulla?

Birgitta Ohlsson skriver också om myter, bland annat att det är en myt att duktiga flickor är psykiskt sköra eller får anorexi. Men längre fram i boken berättar om sin egen kollaps

som uppenbarligen hängde samman med hennes stora ambitioner. Slutligen blir jag besviken när hon i sina argument för feminism, anser sig behöva ta spjörn mot både vänster och höger. Endast den liberala feminismen är den riktiga.

Läs den gärna, det finns guldkorn. Men själva Birgitta är bättre än boken.

Gun-Lis Angsell